

Voor netwerkers in burgeractiegroepen 2019 <http://www.poeziebos.be/Boswandelingen/Auxarbrescitoyens.aspx>

A. "UT PHOENIX EX CINERE SUO BRUGENSIUM DONO REVIVISCO" vertaling onderaan.

"Burgers horen in de eerste plaats kritisch te zijn ten opzichte van de politici die hen besturen." Pierre Rosanvallon, Franse politicoloog droomt met U naar 2019

Herne, de heer van de bomen & de god van de bossen tot Robin Hood

"Waarom ben je gekomen?" vroeg Herne, heer van de bomen en god van de bossen aan Robin Hood. 'Om mijn gelofte te breken' Robin was bitter gestemd en moedeloos en voelde zich koud van binnen. "Dat kun je niet. Je bent uitverkoren. Er is geen ander" donderde de stem... "Jullie moeten je doel voor ogen houden" zei Herne. 'Het doel is onbereikbaar' bromde Robin lusteloos. 'Mijn pijlen gaan verloren' "Span dan je boog opnieuw" beval Herne. 'Waarom?' vroeg Robin wanhopig. 'Waarop moet ik richten als ik geen doel heb?' "Je hoeft niet te richten" sprak Herne de jager kalm. "De pijl zal het doel vinden". (uit de honden van Lucifer, Robin May) Hernes stem weerklonk. "Om de zwakken te helpen, de hulpelozen te beschermen en te strijden tegen tirannie. Zo moet het zijn...Robin met de kap." (alzo sprak Herne, de heer van de bomen en de god van de bossen in 'De man met de kap' van Anthony Horowitz) Hooded Robin of Sherwood inspireert www.poeziebos.be (zie F: reclaiming)

De overheid kan slechts functioneren als de bevolking een mate van vertrouwen heeft in de eerlijkheid van politici. De vraag is hoeveel vertrouwen die burgers moeten hebben. Politici krijgen liefst van al een blanco cheque van de kiezer: éénmaal verkozen doen politici bij voorkeur waar ze zin in hebben. De kiezers mogen dan, vier of zes jaar later opnieuw hun mening geven over het gevoerde beleid. De Franse filosoof Pierre Rosanvallon kiest positie tegen het nadrukkelijk belang dat gehecht wordt aan dat politiek vertrouwen.

Een moderne democratie is volgens hem enkel mogelijk dankzij een flinke portie wantrouwen. De democratie heeft altijd uit twee componenten bestaan. Aan de ene kant de formele, representatieve democratie: het volk kiest vertegenwoordigers, die gedurende de volgende regeerperiode bepalen hoe een gemeente, provincie, gewest of land zal bestuurd worden. Maar aan de andere kant is er een tegenstroom waarbij burgers met een wantrouwige blik de activiteiten van diezelfde politici volgen.

De bevolking kan wel degelijk bijdragen aan het maatschappelijk debat. Als we niet langer geloven in de kritische capaciteiten van elke kiezer, dan kunnen we de democratie beter opdoeken. Burgers hebben een dubbele rol: kiezer & controleur.

De democratie is geen historisch ideaal, maar een moeilijke praktijk. Dat betekent dat de democratie zelf altijd weer verdere democratisering behoeft, aangepast aan de evolutie van de samenleving en haar uitdagingen, maar telkens uitgaande van de fundamentele vraag: is de politieke ordening in haar praktisch functioneren en is het persoonlijke werk van de politicus voldoende gericht op de uitoefening van de macht van het volk, voor het volk en door het volk?

Politiek hoort dicht bij de burgers plaats te grijpen, moet dicht bij hun *samenleven* gerealiseerd worden, want de politiek dient de samenleving en niet omgekeerd. Contact met het volk betekent enerzijds hun zorgen en vragen meenemen in de politieke functie en anderzijds het beleid terugkoppelen naar de burgers. Een politicus moet de polsslag van de bevolking weergeven en heeft een vertaalrol.

Welke politicus uit Brugge, uit West-Vlaanderen, uit Vlaanderen en België, voelt de participatiepolsslag van de vrienden en vriendinnen van de aarde en het bos ? We noemden ze politici van goede wil. Maar bestaan ze ook echt ? Wie wil onze bekommernis delen, vertalen en terugkoppelen? Waar staat uw politieke besluitvorming op de participatieladder? Wie van U is een echte democratische politicus en ook nog van van goede wil ?

<http://www.deverenigdeverenigingen.be/themas/item/487-participatiewijzer-voor-brugge-2013>

“Achter iedere deur die ik open doe, doe jij een andere deur weer dicht en zo blijf je verborgen. Nooit wordt er meer dan een tip van de sluier opgelicht.” Boudewijn de Groot

“Wij bouwen de menselijke stad. Misschien hebben wij het ons te eenvoudig voorgesteld toen we destijds vertrokken voor de lange tocht door de woestijn ? Wij hebben vrienden nodig : misschien hebben we ze al ?“ Feministische Protestantse bevrijdingstheologe Dorothee Sölle & auteur van ‘ **speel toch van brood & rozen**’.

In 2006 & 2012 vormden we een Hanzestadcoalitie [Wie is de Hanzestadcoalitie](#) met elkaar. Dit eindigde in verzoekschriften. Jongste Hanze is ten einde maar www.poeziebos.be blijft. In alle geval spreken we U misschien nog eens in 2018 ? Of leveren we burgermoeders 2019 ?

B. De duitse term Hanze { veelheid } kreeg als betekenis associatie (in een document uit de tweede helft van de twaalfde eeuw en het begin van de dertiende eeuw) en was de naam van het verbond van duitse kooplieden ter verdediging van gemeenschappelijke belangen. De duitse Hanze had een permanent karakter en een groot gebied dat onder hun controle stond. Er was een Hanzeatische liga tussen de steden van neder-duitsland die tussen de dertiende en zestiende eeuw de handel op de Noordzee en de Oostzee beheersten.

De handelslieden van de Hanze-liga kochten metalen, wol, onbewerkte stoffen en haalden producten van lokale bedrijven uit Vlaanderen **op de markt in Brugge** en handelswaar uit Frankrijk. In de zestiende eeuw raakte de liga in verval en verdeelde zich in 4 stukken. **Formeel werd de liga nooit ontbonden** maar stuk voor stuk maakten bijna alle steden zich los.

(met dank aan wereldgeschiedenisboek bij de krant de Morgen, van het Keizerrijk van Karel de Grote tot de Europese expansie) <http://nl.wikipedia.org/wiki/Hanze>

<http://www.poeziebos.be/Home/Participatie.aspx> <http://nl.wikipedia.org/wiki/Hanzestad>

<http://www.regiobrugge.be/tourist/poortersloge.php>

Hierboven link naar foto van het opschrift dat boven het deurportaal hangt aan de kant van de Academiestraat. Het werd aangebracht als verwijzing naar het herstel na brand 1755. **"UT PHOENIX EX CINERE SUO BRUGENSIIUM DONO REVIVISCO"**

Vaert wel Björn
www.regiobrugge.be op je laatste reis. Groet de veerman !

C. De Morgen, 12-07-05 bericht voor actiegroepen

Tien ingrediënten voor een succesvolle bewonersgroep door Thomas Dierckens

Terwijl de ene buurtvereniging verzandt in haar protest en genegeerd wordt door de overheid, slaagt de andere erin de politieke agenda mee te bepalen en samen met projectontwikkelaars rond de tafel te zitten om de plannen voor haar wijk verder uit te werken. Wat maakt een bewonersgroep succesvol? De Morgen vroeg het aan Manu Claeys van het Antwerpse De Ploeg, dat actief is rond het Kievitplein, en aan Stefaan Claeys van het Actieplatform Gent-Sint-Pieters, dat de ontwikkelingen rond het Gentse Sint-Pietersstation nauwlettend in de gaten houdt.

1. Weet waarover je spreekt

Manu Claeys: "Lieg nooit in je communicatie en zie dat alles wat je zegt tot in de puntjes correct is. Anders breng je de buurtgroep in diskrediet en zal de tegenpartij je nooit waarderen."

Stefaan Claeys: "Een doorgedreven dossierkennis is nodig om te vermijden dat de tegenpartij je met enkele meppen kan vloeren en zorgt ervoor dat je aanvaard wordt als een evenwaardige gesprekspartner."

Manu Claeys: "Daarom is het van belang om een brede groep uit te bouwen die kan bogen op veel expertise. In De Ploeg zitten zowel architecten en planologen als juristen en mobiliteitsdeskundigen, die elk hun deeltje van het dossier uitstekend kennen. Zo staat de buurtgroep veel sterker in haar schoenen. Zit die expertise niet in de wijk, dan haal je ze van buiten de wijk. Het Antwerpse bewonerscollectief stRaten-generaal heeft ons daar goed bij geholpen."

2. Trek externe experts aan

Stefaan Claeys: "Niets is beter dan een onafhankelijke derde partij die je gelijk geeft. Een opiniestuk in de krant van een vooraanstaande architect die zich schaart achter de opmerkingen van de buurt, heeft ongelooflijk veel impact. Als iemand met gezag zijn mening op tafel legt, dan wordt de overheid flink op haar plaats gezet."

Manu Claeys: "Een academicus die vanuit zijn deskundigheid commentaar levert op de plannen valt veel minder te negeren dan een buurtgroep die zich beperkt tot protesteren. Wij hebben het geluk gehad dat verschillende grote namen zoals b0b van Reeth, Christian Leysen en Jo Crepain hun bedenkingen hebben geuit over het project voor het Kievitplein. Dat maakt je bewonersvereniging meteen een pak geloofwaardiger."

3. Wees realistisch

Stefaan Claeys: "Het heeft geen zin om louter te eisen dat de overheid de plannen voor je buurt opbergt. Met zulke onrealistische voorstellen zet je jezelf als buurtvereniging buitenspel. Het is begrijpelijk dat sommige buurtbewoners uit emotionele overwegingen liever geen hoogbouw zien verschijnen voor hun deur, maar strategisch gezien is het beter om bestaande plannen bij te sturen dan ze af te breken."

Manu Claeys: "We zijn nooit tegen de komst van Alcatel geweest of tegen de werkgelegenheid zoals sommige politici en commentaarschrijvers beweerden. Onze enige bezorgdheid is de buurt en de impact die Alcatel daarop zal hebben. Het is niet aan ons om te knibbelen op kantoorruimte, wel om die kantoorruimte anders te integreren in het gebied. Wat wij hebben geprobeerd, is om vanuit de verschillende stemmen uit de buurt een coherent verhaal te creëren zodat aan het einde van de rit een goed project voorligt met een groot draagvlak. Dat is ook realisme."

4. Maak geen vijanden

Manu Claeys: "Speel nooit op de man, want dan vereng je een breed maatschappelijk debat tot individuele twisten, wat contraproductief is. Je moet ervan uitgaan dat iedereen een potentiële bondgenoot is, zelfs een projectontwikkelaar als Robelco. Daarom drijf je discussies beter niet op de spits. We zitten nu geregeld rond de tafel met Robelco, wat niet gelukt zou zijn mochten we hen gedemoniseerd hebben."

Stefaan Claeys: "We stellen ons altijd constructief op. Als buurtvereniging moet je begrijpen dat zowel een projectontwikkelaar als de overheid bepaalde belangen te verdedigen heeft. Maar als we zouden merken dat de overheid tegen alle logische argumenten in een beslissing goedkeurt, dan gaan we het natuurlijk niet laten om te protesteren."

5. Vrees de ambtenaar niet

Manu Claeys: "Tot onze grote vreugde hebben we gemerkt dat ambtenaren sommige protesten graag zien gebeuren. Ze zijn natuurlijk gebonden en zullen nooit via officiële weg hun enthousiasme laten blijken, maar via informele weg hebben we veel tips van hen gekregen. Vergeet niet dat ambtenaren dikwijls ook hun bedenkingen hebben bij de plannen die ze moeten uitvoeren."

Stefaan Claeys: "Durf als buurtgroep zeker naar een ambtenaar toe te stappen om te vragen in welk stadium een dossier zit. Onze ervaring leert ons dat ambtenaren best aanspreekbaar zijn en bereid zijn hun medewerking te verlenen. Ze kunnen zeker waardevolle elementen bijdragen tot je actie."

6. Communiceer duidelijk

Manu Claeys: "Wij zien communicatie echt als educatie. Bouwdossiers zijn zeer complex en de meeste mensen begrijpen ze niet omdat alles wat daarin staat zo abstract is. Zelfs de Antwerpse gemeenteraadsleden hadden het moeilijk om de ontwikkelingen rond het Kievitplein te volgen. Daarom hebben wij van tijd tot tijd een nieuwsbrief opgesteld met daarin in heel eenvoudige taal een stand van zaken in het dossier."

Stefaan Claeys: "Goede communicatie is wellicht het cruciaalste om je gelijk te krijgen. Je moet de rol van de overheid overnemen en zelf de plannen voor de wijk uit de doeken doen. Na onze eerste infovergadering over het Sint-Pietersstation kwam er een buurtbewoner op me af om me te bedanken omdat hij zich voor het eerst geïnformeerd voelde over het project. De overheid vertelt altijd maar een deel van het verhaal. Zo laat de stad in Gent uitschijnen dat alles al is vastgelegd voor de ontwikkeling rond het station, terwijl er nog geen enkele formele beslissing is genomen in het dossier."

Manu Claeys: "Het is niet alleen een kwestie van de politieke agenda mee bepalen, je moet

ook een eigen verhaal schrijven. Zowel de stad als de NMBS en projectontwikkelaar Robelco communiceren in glossy brochures, waarin louter hun kant van het verhaal staat. Wat zij daarin naar buiten brengen, strookt echter dikwijls niet met wat wij weten over het project."

7. Zorg voor interne cohesie

Stefaan Claeyts: "Elke stap die je als buurtcomité zet, moet gezamenlijk genomen worden. We steken veel tijd in overleg om te komen tot een eenduidige inhoudelijke visie alvorens we die naar de buitenwereld communiceren. Het zou verkeerd zijn mochten er verschillende visies circuleren, want dan zou de overheid of de pers die kunnen gebruiken om ons tegen elkaar uit te spelen."

Manu Claeyts: "Het is belangrijk om iedereen mee aan boord te houden en de neuzen in dezelfde richting te sturen. Vandaar ook het belang van interne communicatie. Wie even geen tijd heeft om actie te voeren, kan zo op latere tijdstippen weer in het verhaal meestappen."

8. Vermijd het NIMBY-syndroom

Manu Claeyts: "Vanuit verschillende hoeken zijn we afgeschilderd als mensen die lijden aan het Not In My Backyard-syndroom. Terwijl onze strijd vooral ging om de stedenbouwkundige aanpak voor een cruciale plek in Antwerpen en over het feit dat de bewoners daarin geen inspraak hadden."

Stefaan Claeyts: "Het gaat niet om individuele problemen, hé. Daarom zeg ik altijd dat we de hele buurt moeten beschouwen als een NIMBY. Het belang van het dossier Gent-Sint-Pieters overschrijdt de grenzen van de wijk. In het Actieplatform Gent-Sint-Pieters zitten evengoed mensen die niet in de wijk wonen en vertegenwoordigers van verschillende natuurverenigingen die hun bedenkingen hebben bij de plannen."

9. Formuleer alternatieven

Manu Claeyts: "Een alternatief project uittekenen maakt de mening van de buurtvereniging veel duidelijker, zowel voor de buurtbewoners, de politici als de pers. Een maquette zegt zoveel meer dan een bundel opmerkingen."

Stefaan Claeyts: "Dat is een erg belangrijke schakel om buurtbewoners te blijven motiveren: het maakt onze ideeën visueel en tastbaar. Door met een eigen voorstel af te komen, verplaats je ook de discussie. Je hoeft niet meer constant te reageren op voorstel X, maar creëert de keuzemogelijkheid tussen ontwerp X en Y. Zo verplicht je de andere partij om tegenargumenten te verzinnen op het voorstel van de buurt. Je draait eigenlijk de rollen om waardoor buurtvereniging en overheid gelijke partners worden."

Manu Claeyts: "Het is trouwens nooit de bedoeling geweest dat ons alternatief project er daadwerkelijk zou komen, wel is het een manier om te tonen dat het ook anders had gekund. Zo overtuig je anderen ervan dat wat voorligt niet de beste oplossing is voor de buurt."

10. Laat je niet doen

Stefaan Claeys: "Het is bijzonder tijd- en energierovend om die stapels dossiers en plannen door te nemen. De kunst is om onderweg de moed niet te laten zakken. Op ons eerste gesprek met de Gentse burgemeester en de schepenen van Stedenbouw werden al onze argumenten van tafel geveegd. Dat is even slikken, maar je moet goed beseffen dat je niet alles moet geloven van wat ze daar zeggen. Het is vaak blufpoker."

Manu Claeys: "Lange tijd zijn we te voorzichtig geweest omdat we vonden dat het Antwerpse stadsbestuur als kwetsbare regenboogcoalitie al genoeg oppositie ondervond van het Vlaams Belang. Maar na een poos hebben we onze houding verhard en zijn we resoluut gegaan voor het dossier over het Kievitplein. 'Als we hier niet tegen reageren, is dat schuldig verzuim', was ons uitgangspunt. Je moet ervan blijven uitgaan dat je iets kunt veranderen. Want als wij het niet doen, wie dan wel?"

D. Tot slot : Epitafium van François Villon

Gij gabbers, die na ons 't pai doortrotten,
Raakt ons in ouwe klapperkop niet kwijt.
Voor medelijden met ons krottig vlotten,
Staat ge bij de Grote Smees in 't krijt.
Ge knijst ons opgeknoopt, per vau, per heit.
De bast, met schranzen eens door ons verwijdt,
Heeft zich al lang als sjaf verspreid.
De derig maast ons knoken ook geklist.
Dat onze proesdag niemand ooit verblijdt,
Maar nostert dat de granderik ons opvist.

Dat wie we met een gabbernaam opdoffen
Ons zo peiger lot niet loens bedibberen.
Het gemot laat ons de strop inploffen,
Maar al 't gajes is gedoemd te slibberen.
De zwarte koler mag ons lijk weggibberen,
Wijl Maria's koter onze schrik peilt.
Dat Jijzele, die van elk de bonjer wegkeilt,
Ons dan niet de zwarterik opdist.
De altijd durende is de bie gezeild,
Maar nostert dat de granderik ons opvist.

Het sauzen heeft ons boddie knijs gespoeld,
De glimmer maakt ons dor en zwart gefikt,
De ekster heeft ons sluik wreed omgewoeld,
De kraai maast ons de doppen uitgepikt.
Voor ons is gene zitterik geflikt;
In het gehaktak lijk de waai het schikt,
Zijn wij 't dak zonder pannen ingemikt.
De vliegerik heeft ons tot zeef geslist.
Maakt dat ge, bank, niet in deez' peiger zwikt,
Maar nostert dat de granderik ons opvist.

Prins Jijzele, banjer in de hogerik;
Dat wij niet rullen in de dieperik,

Want ginder wacht het flonken dat ons uitwist.
Gebroeze, knoerst niet met de demerik,
Maar nostert dat de granderik ons opvist.

Naar Bargoens hertaald door Don Fabulist, lid van de Lappersfort Poets Society

E. BOS zie ook www.bosplus.be

Wel ja, West-Vlaanderen heeft het kleinste percentage bossen van alle provincies. En dan? So what? We hebben ook het minste percentage bosbranden van alle provincies. Overigens zijn bossen lelijk. Ze belemmeren het zicht. Aparte bomen zijn wel mooi. En wij in onze lage streek hebben toch ook de kust? Geen enkele andere provincie heeft zoveel kust. En dan nog, over bossen gesproken: we mogen er dan nog weinig hebben, de beroemdste bossen bevinden zich toch in West-Vlaanderen. De bossen van Beernem en hun moorden! Het Lappersfortbos in Brugge-die-Ontboste! Da's wat anders dan die saaie donkere Ardennen en hun claustrofobische bossen. Er staan daar zelfs zoveel bomen zo dicht bijeen opeengepakt, dat je er nooit eens een echte Arden kunt zien. Of een normale zonsondergang. Hier in het platte verre westen kunnen we ten minste nog de wind aflezen aan een boom apart, aan een bomenrij of een bosschage. Een boom dat is een prachtig ding, weet je wel. Een bos is van het prachtige en goede te veel. Less is more. Ik kan uren naar een boom turen, maar ik doe het nooit wegens tijdgebrek. In een bos word ik knettergek. Die ellendige kampen van mijn jeugdbeweging vroeger gingen gewoonlijk in van die knettergekke bossen door. Als er met school 'bezonnen' moest worden (eufemisme voor 'weg in 't hoofd en geen les'): naar de bossen, jongens! Zelfs in West-Vlaanderen bleven ze ze ontdekken, die zielenhelende bossen. Groenhove, Tillegem, Heuvelland, Wielsbeke, Kluisberg, Zevenkerken, Snellegem, potverdorie, Baekelandt, Beerbos, Sterrebos, het houdt niet op, Beernem, allez, vooruit, West-Vlaanderen lijkt plotseling wel één groot oerwoud vol met houthakkers en hindes. Zelfs bij ons in het bij wijlen zeer stille en soms zeer onrustige Heule is er een bos of twee: Heulebos en Steenbekebos. Maar dat zijn bosjes die vooral uit villa's bestaan en bordjes-bij-bosjes waarop stukken bos te koop worden aangeboden. Om op een positieve noot in verband met hout te eindigen: een van de mooiste bomen die ik ken staat vlak naast een frituur en een krantenkiosk aan een druk kruispunt in de stille zuidelijke stad K. Dat vormt samen een prachtig stadslandschap. En het ruikt er nog lekker ook. Ondertussen is het nog niet amen en uit met de Lappersfortboslegende, die zo stilaan een stadslegende aan het worden is, en jammer genoeg ook een die echt gebeurd is. JORIS DENOO, Lappersfort Poets Society 2002

PS. Hoe de bossen ontstaan ?

Zo zijn vandaag vele bossen zonevreemd...

De Lappersforters bezetten ze met tederheid,
naaiden de lappen aan elkaar met hun strijd.

Plantten de ten dode opgeschreven boom opnieuw met hun brandende hand.

En beschermden uit dood hout en afval een boomhut.

Met blauwe vlag voor de overgave van de aarde.

Het duurzame bloed, druppel na druppel, werd geboren.

(vrij naar Pablo Neruda) <https://sites.google.com/site/markbraet/>

F. Reclaiming the Media.1

omec.uab.cat/Documentos/ddhh_comunicacio/0109.pdf

Reclaiming the Media. Communication Rights and Democratic Media Roles. Edited by Bart Cammaerts and Nico Carpentier intellect. Bristol, UK. Chicago, USA ...

Communication Rights and Democratic Media Roles

Now Available

Price £25, \$35.5

[Purchase this book](#)

ISBN 9781841501635

Volume 3

Paperback pages

230x174mm

Published January 2007

Imprint: [Intellect](#)

E-book versions: [amazon kindle](#)

[kobo](#)

[Google play](#)

[iBooks](#)

[nook](#)

[eBooks.com](#)

Books by [Nico Carpentier](#)

Books by [Bart Cammaerts](#)

Books in [Cultural & Media Studies](#)

Other books in this [series](#)

Share this:

[Share on email](#) [Share on print](#) [Share on twitter](#) [Share on facebook](#) [Share on blogger](#) [Share on stumbleupon](#) [Share on digg](#)

[+More](#)

Edited by [Nico Carpentier](#) and [Bart Cammaerts](#)

[Chapter Titles](#) | [Comments](#)

At the beginning of the 21st century, it hardly goes uncontested anymore that media organisations play an important role in democracy. The main questions have now become whether the contemporary media conjuncture offers enough to our democracies, how their democratic investment can be deepened and how our communication rights can be expanded.

This book aims to look at four thematic areas that structure the opportunities for democratising (media) democracy. A first section is devoted to citizenship and the public spheres, giving special attention to the general theme of communication rights. The second section elaborates further on a notion central to communication rights, namely that of participation.

The third section returns to the traditional representational role in relation to democracy and citizenship, scrutinizing and criticizing the democratic efforts of contemporary journalism. The fourth section moves outside of the (traditional) media system, and deals with the diversity of media and communication strategies of activists.

This is volume 3 in the European Communication Research and Education Association book series.

The approach is both relevant and rich in lessons [...] a useful overview that provides a great deal of food for thought." Gilles Le Blanc.

"The collection presented here is a highly readable, multifaceted update on the fundamental relationship between media, democracy and civil rights" Marian T. Adolf in The Journal of International Communication.

'[...]lessons can be drawn from this book. First, this book and its predecessors (Servaes 2003; Servaes and Carpentier 2006) lend themselves to the conclusion that we cannot expect civil society organizations (CSOs) and democratization movements to have a significant impact in the near term on broad-gauge issues at the national and international levels. More optimistically, the second conclusion is these national and international efforts can inform local efforts (and vice versa) -- and it may be at the local level or with regard to fairly narrowly defined interests where CSOs and democratization advocates can have the greatest near-term impact.' – Arthur Morin, Resource Center for Cyberculture Studies.

Part of the [ECREA series](#)

Chapter titles

[Citizenship, the Public Sphere, and Media](#) (Free Chapter) - Page 1
[Making a difference to media pluralism](#) (Free Chapter) - Page 9
[Communication and \(e\)democracy: assessing ...](#) (Free Chapter) - Page 31
[Reducing communicative inequalities towards a ...](#) (Free Chapter) - Page 66
[Participation and Media](#) (Free Chapter) - Page 87
[Citizen Participation and local public spheres](#) (Free Chapter) - Page 92
[Towards fair participation: recruitment ...](#) (Free Chapter) - Page 107
[Appendix: the five programmes](#) (Free Chapter) - Page 129
[Representation and inclusion in the online debate](#) (Free Chapter) - Page 130
[Journalism, Media, and Democracy](#) (Free Chapter) - Page 151
[Coping with the agoraphobic media professional](#) (Free Chapter) - Page 157
[Disobedient media - unruly citizens](#) (Free Chapter) - Page 176
[On the dark side of democracy](#) (Free Chapter) - Page 192
[Activism and the Media](#) (Free Chapter) - Page 217
[Contesting global capital, new media, solidarity](#) (Free Chapter) - Page 225
[Civil Society Media at the WSIS](#) (Free Chapter) - Page 243
[Media and communication strategies](#) (Free Chapter) - Page 265

De muzes vind je op <http://petertheunynck.wordpress.com/stadsgedichten-voor-brugge/>
<http://www.poeziebos.be/Home/StadsgedichtenvoorBrugge.aspx> (gedichten stadsdichteres lies)
<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> www.kantenstad.blogspot.be Van zonsopgang tot zonsondergang www.poeziebos.be
www.natuurenbos.be/lappersfortbos <http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> U kan dagelijks wandelen op deze rust- en stilteplek waar de muzes wonen en U ademruimte schenken
<http://www.deverenigdeverenigingen.be/themas/item/487-participatiewijzer-voor-brugge-2013>

Een groet vol heimwee nu Björn stierf <http://www.tgrootgedelf.be/newsread.php?aid=76> *hij was ook steun & webmaster* <http://www.regiobrugge.be/groenegordelfront.php> *ICT netwerker*